

Mortality Works!

By Elder Brook P. Hales
Of the Seventy

Mirtingumas pasiteisina!

Vyresnysis Brukas P. Heilsas
Iš Septyniasdešimties

October 2024 general conference

Despite the challenges we all face, our loving Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail.

For several years I was assigned to home teach an older sister in my ward. She did not have an easy life. She had various health problems and experienced a lifetime of pain due to a childhood accident on the playground. Divorced at age 32 with four young children to raise and provide for, she remarried at age 50. Her second husband passed away when she was 66, and this sister lived an additional 26 years as a widow.

Despite her lifelong challenges, she was faithful to her covenants to the end. This sister was an avid genealogist, a temple attender, and a collector and writer of family histories. Though she had many difficult trials, and without question she felt at times sadness and loneliness, she had a cheerful countenance and a gracious and pleasant personality.

Nine months after her passing, one of her sons had a remarkable experience in the temple. He learned by the power of the Holy Ghost that his mother had a message for him. She communicated with him, but not by vision or audible words. The following unmistakable message came into the son's mind from his mother: "I want you to know that mortality works, and I want you to know that I now understand why everything happened [in my life] the way it did—and it is all OK."

This message is all the more remarkable when one considers her situation and the difficulties this sister endured and overcame.

Brothers and sisters, mortalityworks! It is

Nepaisant iššūkių, su kuriais visi susiduriame, mūsų mylintis Dangiskasis Tėvas sukūrė tokią laimės planą, kad mums nelemta žlugti.

Kelerius metus man kaip namų mokytoju buvo paskirta lankyti vieną pagyvenusią seserį apylinkėje. Jos gyvenimas buvo nelengvas. Ją vargino įvairios sveikatos problemos ir ji visą gyvenimą kentė skausmą dėl vaikystėje žaidimų aikštelėje patirtos traumos. Būdama 32-ą ji išsi-tuokė ir liko auginti bei aprūpinti keturis mažus vaikus, būdama 50-ies ji vėl ištekėjo. Antrasis jos vyras išėjo anapus, kai jai buvo 66, ir ši sesuo būdama našle pragyveno dar 26 metus.

Nepaisant gyvenimo sunkumų, ji liko ištikima savo sandoroms iki galo. Ši sesuo buvo aistringa genealogė, šventyklos lankytoja ir giminės istorijų rinkėja bei autorė. Nors patyrė daug sunkių išmėginimų ir, be abejo, kartais jautė liūdesį ir vienatvę, ji buvo linksmo veido, simpatiška ir maloni asmenybė.

Po jos mirties praėjus devyniems mėnesiams, vienas jos sūnų šventykloje patyrė nuostabų įvykį. Jis Šventosios Dvasios galia sužinojo, kad jo motina turi jam žinią. Ji susisiekt su juo, bet ne vaizdais ar girdimais žodžiais. Tam sūnui į galvą atėjo tokia nedviprasmiška motinos žinia: „Noriu, kad žinotum, jog mirtingumas pasiteisino, taip pat noriu, kad žinotum, jog dabar suprantu, kodėl viskas [mano gyvenime] įvyko taip, kaip įvyko. Viskas yra gerai.“

Ši žinia yra dar nuostabesnė, jei atsižvelgiame į jos padėtį ir sunkumus, kuriuos ši sesuo patyrė ir įveikė.

Broliai ir seserys, mirtingumas pasiteisina! Jis

designed to work! Despite the challenges, heartaches, and difficulties we all face, our loving, wise, and perfect Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail. His plan provides a way for us to rise above our mortal failures. The Lord has said, “This is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

Nonetheless, if we are to be the beneficiaries of the Lord’s “work and ... glory,” even “immortality and eternal life,” we must expect to be schooled and taught and to pass through the refiner’s fire—sometimes to our utter limits. To completely avoid the problems, challenges, and difficulties of this world would be to sidestep the process that is truly necessary for mortality to work.

And so we should not be surprised when hard times come upon us. We will encounter situations that try us and people who enable us to practice true charity and patience. But we need to bear up under our difficulties and remember, as the Lord said:

“And whoso layeth down his life in my cause, for my name’s sake, shall find it again, even life eternal.

“Therefore, be not afraid of your enemies [or your problems, challenges, or the tests of this life], for I have decreed ... , saith the Lord, that I will prove you in all things, whether you will abide in my covenant ... that you may be found worthy.”

When we feel distraught or anxious about our problems or feel that we might be receiving more than our fair share of life’s difficulties, we can remember what the Lord said to the children of Israel:

“And thou shalt remember all the way[s] which the Lord thy God led thee these forty years in the wilderness, to humble thee, and to prove thee, to know what [is] in thine heart, whether thou [would] keep his commandments, or no.”

As Lehi taught his son Jacob:

“Thou hast suffered afflictions and much sorrow. ... Nevertheless, ... [God] shall consecrate thine afflictions for thy gain. ... Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer.”

Because this life is a testing ground and “dark clouds of trouble hang o’er us and threaten our peace to destroy,” it is helpful to remember this

sukurtas taip, kad pasiteisintų! Nepaisant iššūkių, širdgėlos ir sunkumų, su kuriais visi susiduriame, mūsų mylintis, išmintingas ir tobulas Dangiskasis Tėvas sukūrė tokį laimės planą, kad mums nelemta žlugti. Jo planas parūpina mums būdą pakilti virš mirtingojo gyvenimo nesėkmių. Viešpats pasakė: „Tai yra mano darbas ir mano šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą.“

Vis dėlto, jei norime būti Viešpaties „darbo ir šlovės“, o būtent „nemirtingumo ir amžinojo gyvenimo“ gavėjai, turime tikėtis, kad būsime auklėjami, mokomi ir pereisime per grynimo ugnį – kartais iki pat savo galimybių ribos. Visiškai išvengti šio pasaulio problemų, iššūkių ir sunkumų reikštų apeiti procesą, kuris iš tiesų būtinas, kad mirtingumas pasiteisintų.

Todėl neturėtume stebėtis, kai mus užklumpa sunkūs laikai. Susidursime su situacijomis, kuriose būsime išbandyti, ir su žmonėmis, kurie padės mums praktikuoti tikrąją meilę ir kantrybę. Tačiau turime išverti sunkumus ir prisiminti, kaip sakė Viešpats:

„Ir kas tik paguldys savo gyvenimą už mano reikalą, dėl mano vardo, tas vėl jį atras, būtent amžinąjį gyvenimą.“

Todėl nebijokite savo priešų [arba savo problemų, iššūkių ar šio gyvenimo išmėginimų], nes aš nutariau [...], – sako Viešpats, – kad išbandysiu jus visame kame – ar jūs pasilikssite mano sandoroje, [...] idant būtumėte pripažinti vertais.“

Kai jaučiamės sutrikę, nerimaujame dėl savo problemų ar manome, kad galbūt gauname daugiau nei mums priklauso gyvenimo sunkumų, galime prisiminti, ką Viešpats sakė Izraelio vaikams:

„Atsimink kelią, kuriuo Viešpats, tavo Dievas, vedė tave keturiasdešimt metų per dykumą, kad palenktų ir išmėgintų tave, ir sužinotų, kas yra tavo širdyje, ar tu vykdysi Jo paliepimus[, ar ne].“

Kaip Lehis mokė savo sūnų Jokūbą:

„Tu iškentėjai suspaudimus ir daug sielvarto. [...] Tačiau [...] [Dievas] pašvęs tavo suspaudimus tavo naudai. [...] Todėl žinau, kad esi išpirktas dėl tavo Išpirkėjo teismo.“

Kadangi šis gyvenimas yra išbandymų poligonas ir „audros virš mūsų susitelkia ir grasina ramybę sugriaut“, naudinga prisiminti šį Mozijo

counsel and promise found in Mosiah 23 relating to life's challenges: "Nevertheless—whosoever putteth his trust in [the Lord] the same shall be lifted up at the last day."

As a youth, I personally experienced great emotional pain and shame that came as the result of the unrighteous actions of another, which for many years affected my self-worth and my sense of worthiness before the Lord. Nevertheless, I bear personal witness that the Lord can strengthen us and bear us up in whatever difficulties we are called upon to experience during our sojourn in this vale of tears.

We are familiar with Paul's experience:

"And lest I should be exalted above measure through the abundance of the revelations [I have received], there was given to me a thorn in the flesh, the messenger of Satan to buffet me, lest I should be exalted above measure.

"For this thing I besought the Lord thrice, that it might depart from me.

"And he said unto me, My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness. Most gladly therefore will I rather glory in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me."

We don't know what Paul's "thorn in the flesh" was. He chose not to describe whether it was a physical ailment, a mental or emotional infirmity, or a temptation. But we don't need to know that detail to know that he struggled and pleaded with the Lord for help and that, ultimately, the Lord's strength and power are what helped him through it.

Like it was for Paul, it was through the Lord's help that I was eventually strengthened emotionally and spiritually and finally recognized after many years that I have always been a person of worth and worthy of the blessings of the gospel. The Savior helped me to overcome my feelings of unworthiness and to extend sincere forgiveness to the offender. I finally understood that the Savior's Atonement was a personal gift for me and that my Heavenly Father and His Son love me perfectly. Because of the Savior's Atonement, mortality works.

While I was eventually blessed to recognize how the Savior rescued me and stood by me through those experiences, I clearly understand that the unfortunate situation of my teenage years was my personal journey and experience, the resolution of which and eventual outcome

23skyriuje esantį patarimą ir pažadą, susijusį su gyvenimo iššūkiais: „Tačiau, kas tik sudeda savo viltis į jį, tas bus iškeltas paskutiniąją dieną.“

Jaunystėje pats patyriau didžiulį emocinį skausmą ir gėdą dėl neteisių kito žmogaus poelgių, kurie daugelį metų neigiamai veikė mano savivertę ir vertumo jausmą Viešpaties akivaizdoje. Nepaisant to, asmeniškai liudiju, kad Viešpats gali mus sustiprinti ir palaikyti bet kokiuose sunkumuose, kuriuos mums tenka patirti keliaujant per šį ašarų slėnį.

Žinome apie tokią Pauliaus patirtį:

„Ir kad perdėm neišpuikčiau dėl gausybės apreiškimų, [kuriuos gavau,] man duotas dyglys kūne, šėtono pasiuntinys, kad mane smūgiuotų ir aš neišpuikčiau.

Dėl to tris kartus meldžiau Viešpatį, kad tai nuo manęs atitrauktų.

Bet Viešpats man pasakė: „Pakanka tau mano malonės, nes mano stiprybė tampa tobula silpnume.“ Todėl mielčiausiai girsiuosi savo silpnumais, kad Kristaus jėga ilsėtųsi ant manęs.“

Nežinome, kas buvo tas Pauliaus „dyglys kūne“. Jis nusprendė nepaaiškinti, ar tai buvo fizinis negalavimas, psichikos ar emocinė negalia, ar pagunda. Tačiau mums nebūtina žinoti šių detalių, kad žinotume, jog jis kovojo ir maldavo Viešpaties pagalbos ir kad galiausiai Viešpaties stiprybė ir galia padėjo jam tai įveikti.

Kaip ir Paulius, Viešpaties padedamas aš galiausiai sustiprėjau emociškai ir dvasiškai ir po daugelio metų pagaliau supratau, kad visada buvau vertingas žmogus ir vertas Evangelijos palaimų. Gelbėtojas padėjo man įveikti nevertumo jausmus ir nuoširdžiai atleisti skriaudikui. Pagaliau supratau, kad Gelbėtojo Apmokėjimas buvo asmeninė dovana man ir kad Dangiškasis Tėvas ir Jo Sūnus mane tobulai myli. Dėl Gelbėtojo Apmokėjimo mirtingumas pasiteisina.

Nors galiausiai buvau palaimintas ir supratau, kad Gelbėtojas mane išgelbėjo ir stovėjo šalia manęs per tuos išgyvenimus, aiškiai suprantu, kad ta nelaiminga mano paauglystės situacija buvomano asmeninė kelionė ir patirtis, kurios išsprendimas ir galutinis poveikis negali būti

cannot be projected onto those who have suffered and continue to suffer from the unrighteous behavior of others.

I recognize that life's experiences—good and bad—can teach us important lessons. I now know and bear testimony that mortality works! I hope that as a result of the sum of my life's experiences—good and bad—I have compassion for innocent victims of another's actions and empathy for the downtrodden.

I sincerely hope that as a result of my life's experiences—good and bad—I am kinder to others, treat others as the Savior would, and have greater understanding for the sinner and that I have complete integrity. As we come to rely on the Savior's grace and keep our covenants, we can serve as examples of the far-reaching effects of the Savior's Atonement.

I share a final example that mortality works.

Elder Hales's aunt, Lois VandenBosch, and his mother, Klea VandenBosch.

My mother did not have an easy journey through mortality. She received no accolades or worldly honors and did not have educational opportunities beyond high school. She contracted polio as a child, resulting in a lifetime of pain and discomfort in her left leg. As an adult, she experienced many difficult and challenging physical and financial circumstances but was faithful to her covenants and loved the Lord.

When my mother was 55, my next older sister passed away, leaving an eight-month-old baby daughter, my niece, motherless. For various reasons, Mom ended up largely raising my niece for the next 17 years, often under very trying circumstances. Yet, notwithstanding these experiences, she happily and willingly served her family, neighbors, and ward members and served as an ordinance worker in the temple for many years. During the last several years of her life, Mom suffered from a form of dementia, was often confused, and was confined to a nursing facility. Regrettably, she was alone when she passed away unexpectedly.

Several months after her passing, I had a dream I have never forgotten. In my dream, I was sitting in my office at the Church Administration Building. Mom entered the office. I knew she had come from the spirit world. I will always remember the feelings I had. She did not say anything, but she radiated a spiritual beauty that I had nev-

primetamas tiems, kurie kentėjo ir tebekenčia dėl neteisingo kitų žmonių elgesio.

Suvokiui, kad gyvenimo patirtys – geros ir blogos – gali mus išmokyti svarbių pamokų. Dabar žinau ir liudiju, kad mirtingumas pasiteisina! Viliuosi, kad dėl visų savo gyvenimo patirčių – gerų ir blogų – atjaučiu nekaltas kitų žmonių poelgių aukas ir užjaučiu nuskriaustuosius.

Nuoširdžiai tikiuosi, kad dėl savo gyvenimo patirčių – gerų ir blogų – būsiu malonesnis kitiems, elgsiuosi su žmonėmis taip, kaip elgtųsi Gelbėtojas, ir labiau suprasiu nusidėjėlius, ir būsiu visiškai doras. Kai imame pasikliauti Gelbėtojo malone ir laikomės savo sandorų, galime būti Gelbėtojo Apmokėjimo toli siekiančio poveikio pavyzdys.

Pateikiu paskutinį pavyzdį to, kad mirtingumas pasiteisina.

Vyresniojo Heilso teta Loiza VandenBoš ir motina Klėja VandenBoš.

Mano motinos kelionė per mirtingąjį gyvenimą nebuvo lengva. Ji negavo jokių pagyrimų ar žemiškų apdovanojimų ir neturėjo galimybių mokytis toliau nei vidurinėje mokykloje. Vaikystėje ji susirgo poliomieliu, todėl visą gyvenimą kentė kairės kojos skausmus ir nepatogumus. Suaugusi ji išgyveno daug sunkių ir sudėtingų fizinių bei finansinių aplinkybių, tačiau buvo ištikima savo sandoroms ir mylėjo Viešpatį.

Kai mamai buvo 55-eri, mirė viena mano vyresnioji sesuo, palikusi be motinos aštuonių mėnesių dukrele, mano dukterėčią. Dėl įvairiausių priežasčių galiausiai mano dukterėčią ateinančius 17 metų daugiausia augino, dažnai labai sunkiomis aplinkybėmis, mano mama. Tačiau, nepaisydama šių išgyvenimų, ji mielai ir noriai tarnavo savo šeimai, kaimynams bei apylinkės nariams ir daugelį metų tarnavo šventykloje kaip apeigininkė. Kelerius paskutinius gyvenimo metus mama sirgo tam tikra demencijos forma, dažnai buvo sumišusi ir turėjo gyventi slaugos namuose. Deja, kai netikėtai mirė, ji buvo viena.

Praėjus keliems mėnesiams po jos mirties, sapnavau sapną, kurio niekada nepamiršiu. Sapne sėdėjau savo kabinete Bažnyčios administraciniame pastate. Į kabinetą įėjo mama. Žinojau, kad ji atėjo iš dvasių pasaulio. Visada prisiminsiu mane apėmusius jausmus. Ji nieko nesakė, tačiau spinduliavo tokiu dvasiniu grožiu, kokio nieka-

er before experienced and which I have difficulty describing.

Her countenance and being were truly stunning! I remember saying to her, “Mother, you are so beautiful!” referencing her spiritual power and beauty. She acknowledged me—again without speaking. I felt her love for me, and I knew then that she is happy and healed from her worldly cares and challenges and eagerly awaits “a glorious resurrection.” I know that for Mom, mortality worked—and that it works for us too.

God’s work and glory is to bring to pass the immortality and eternal life of man. The experiences of mortality are part of the journey that allows us to grow and progress toward that immortality and eternal life. We were not sent here to fail but to succeed in God’s plan for us.

As King Benjamin taught: “And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness.” In other words, mortality works!

I testify that as we receive the ordinances of the gospel, enter into covenants with God and then keep those covenants, repent, serve others, and endure to the end, we too can have the assurance and complete trust in the Lord that mortality works! I testify of Jesus Christ and that our glorious future with our Heavenly Father is made possible by the grace and Atonement of the Savior. In the name of Jesus Christ, amen.

da anksčiau nebuvau patyręs ir kokį man sunku apibūdinti.

Jos veidas ir esybė buvo išties stulbinantys! Prisimenu, kaip pasakiau jai: „Mama, tu tokia graži!“, turėdamas omenyje jos dvasinę galią ir grožį. Ji pažvelgė į mane – vėlgi nekalbėdama. Pajutau jos meilę man ir supratau, kad ji yra laiminga, išgydyta nuo žemiškų rūpesčių bei iššūkių ir nekantriai laukia „šlovingo prikėlimo“. Žinau, kad mamai mirtingumas pasiteisino – ir kad jis pasiteisina ir mums.

Dievo darbas ir šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą. Mirtingojo gyvenimo patirtys yra dalis kelionės, leidžiančios mums augti ir tobulėti siekiant to nemirtingumo ir amžinojo gyvenimo. Buvome atsiųsti čia ne tam, kad žlugtume, bet tam, kad sėkmingai įgyvendintume Dievo mums skirtą planą.

Kaip mokė karalius Benjaminas: „Ir be to, norėčiau, kad pagalvotumėt apie palaimingą ir džiaugsmingą būseną tų, kurie vykdo Dievo įsakymus. Nes štai, jie laiminami visais dalykais, tiek laikiniais, tiek ir dvasiniais; ir jei jie išsilaiko ištikimi iki galo, jie priimami į dangų, kad gyventų su Dievu niekada nesibaigiančios laimės būsenoje.“ Kitaip sakant, mirtingumas pasiteisina!

Liudiju, jog kai priimame Evangelijos apeigas, sudarome sandoras su Dievu ir jų laikomės, atgailaujame, tarnaujame kitiems ir ištveriamė iki galo, mes galime būti tikri ir visiškai pasitikėti Viešpačiu, kad mirtingumas pasiteisina! Aš liudiju apie Jėzų Kristų ir apie tai, kad mūsų šlovinga ateitis su Dangiškuoju Tėvu tapo įmanoma dėl Gelbėtojo malonės ir Apmokėjimo. Jėzaus Kristaus vardu, amen.